

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7510210813
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:7510210813.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne: K. T., bytom I. XX, XXX XX, A. N. H., zastúpenej JUDr. Evou Geleneky-Hencovskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Bajzova 2 proti žalovanému S. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. X, XXX XX I. T., zastúpeného JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Starej Ľubovni, Námestie sv. Mikuláša 29 o náhradu škody, o trovách konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 2C 100/2011-171 zo dňa 17. 01. 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania účastníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1 639,19 Eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Stanislava Lamparta, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom v Starej Ľubovni, Námestie sv. Mikuláša 29 do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na súde prvého stupňa prebiehalo konanie 2C 100/2011 na základe žaloby žalobkyne o náhradu škody, ktorej súd prvého stupňa odmietol žalobu rozsudkom z 09. 10. 2012. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Odvolací súd prejednával vec týkajúcu sa odvolania voči rozsudku vo veci samej a o trovách konania uznesením 1Co 246/2013-169 zo dňa 19. 12. 2013. Zrušil výrok o trovách konania a vrátil vec súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa v súlade so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu rozhodol o náhrade trov konania v súlade so zásadou úspechu, teda podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Priznal náhradu trov úspešnému účastníkovi, teda žalovanému za 5 úkonov právnej služby podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a), b), c) z hodnoty sporu 1 601,70 Eur a k tomu priznal aj náhradu režijného paušálu za tieto úkony 2 x 7,63 Eur za rok 2011 a 3 x po 7,63 Eur za úkony v roku 2012, spolu 37,49 Eur. V dôsledku právneho zastúpenia žalovaného bola priznaná náhrada trov pozostávajúca z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 1 639,19 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa.

Vo svojom odvolaní uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa sa oprel výlučne o posúdenie úspechu účastníkov v konaní a nevyhodnotil ust. § 150 ods. 1 O. s. p., t. j. dôvody hodné osobitného zreteľa, z ktorých by náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa poukázala

na to, že je starobnou dôchodkyňou a nevlastní žiaden majetok. Má výdavky na lieky a v priebehu konania navrhovala žalovanému opakovane mimosúdnu dohodu, kde žiadala, aby predali len niektoré parcely, ktoré nedosahujú ani výšku jej polovičného podielu, na výplatu ktorého má podľa dedičského konania nárok. Vzhľadom k tomu, že žalovaný s týmto nesúhlasil k mimosúdnej dohode nedošlo. Pokiaľ je uvedené, že údaj o darovaní pozemkov zo strany žalovaného na svoje deti je možné zistiť z verejne dostupného katastra nehnuteľnosti, práve tento údaj vzbudil u nej obavu a viedol k podaniu žaloby, keďže žalovaný s ňou nekomunikuje a úmyselne ju neinformoval prečo nehnuteľnosti daroval. Preto žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie. Žalobkyňa pripojila aj tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Z tohto tlačiva vyplýva, že je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 295,90 Eur. Býva v rodinnom dome spolu so svojim manželom. Výdavky spojené s užívaním rodinného domu sú 180 Eur mesačne. Pokiaľ ide o úspory, má 3 000 Eur vedených vo C. a. s., má výdavky na lieky cca 100 Eur mesačne. Jej manžel je poberateľom dôchodku vo výške 400 Eur mesačne.

Odvolací súd prejednal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. To neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd prvého stupňa posúdil vec v súlade so zásadou úspechu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. po tom, čo bolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí žaloby žalobkyňou z dôvodu nedôvodnosti tejto žaloby o náhradu škody s príslušenstvom.

Vo svojom odvolaní žalobkyňa uviedla, že bolo potrebné zohľadniť jej pomery, dôvod prečo podala žalobu, že sa dôvodne obáva o to, že bude ukrátená na svojich dedičských nárokoch, že žalovaný sa s ňou nekontaktoval a že je starobná dôchodkyňa. Žije len s manželom. Je bezdetná. Jej jediným príjmom je starobný dôchodok a spolu s manželom vlastní rodinný dom. Jej manžel je rovnako starobný dôchodca.

Odvolací súd poukazuje na to, že skorším svojim rozhodnutím 1Co 246/2013-169 zo dňa 19. 12. 2013 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý náhradu trov konania účastníkom nepriznal práve z dôvodu hodného osobitného zreteľa, teda podľa § 151 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozhodnutiu v tom čase podal odvolanie žalovaný a poukázal na to, že ak súd posudzuje dôvody hodné osobitného zreteľa, potom je potrebné brať do úvahy konanie pred súdom, výsledok tohto konania a pomery hodné osobitného zreteľa na oboch stranách, teda tak u žalobkyne, ako aj u žalovaného.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa zohľadnil len dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, odvolací súd toto rozhodnutie zrušil, vec vrátil späť s poukazom na to, že je potrebné zohľadniť aj argumenty žalovaného, tzn., že je takisto starobný dôchodca, nechcel sa súdiť, nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáhala žalobkyňa žalobou o náhradu škody, daroval bezplatne svojim deťom a bol právne zastúpený rovnako ako aj samotná žalobkyňa a titulom právneho zastúpenia mu vznikla aj náhrada trov konania.

Z takto zisteného stavu vo vzťahu k predmetu konania, vo vzťahu k tomu, že žaloba bola zamietnutá ako nedôvodná. Pokiaľ išlo o majetkové pomery a príjmy u oboch účastníkov, tie sú zhruba totožné a odôvodňujú potom rozhodnutie o trovách konania podľa zásady úspechu, t.j. podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bez zistenia dôvodov, ktoré by mali byť tými dôvodmi, ktoré sa považujú za hodné osobitného zreteľa.

Žalobkyňa síce ako starobná dôchodkyňa podala žalobu na súd a už ako konštatoval odvolací súd v skoršom rozhodnutí, musela brať do úvahy aj zodpovednosť za výsledok konania a na základe tohto byť si vedomá toho, že bude možné rozhodnúť aj tak, že bude znášať náhradu trov konania. Preto len samotný dôvod, že je starobnou dôchodkyňou nie je tým dôvodom, ktorý automaticky zakladá použitie ust. § 150 ods. 1 O. s. p..

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.